

har været i Fart som Sømand og i den Tid gjort 2 Rejser til Havne, der er beliggende enten Vest for en Linie fra Texel til Kap Lindesnæs eller Øst for en Linie fra Rügenwalde til Kalmar, i Rullen faar Vedtegningen »Befaren«. Om den Værnepligtige har foretaget saadanne Rejser, vil hurtigt kunne ses af hans Søfartsbog.

I øvrigt er det ved den foreslaaede Affattelse af Paragrafen tilsigtet at varetage baade Krigsbestyrelsens Tarv, som kræver, at der til de enkelte Arter af Krigstjeneste skaffes det bedst mulige Mandskab, baade hvad legemlig Udvikling og subsidiært hvad særlig Anvendelighed f. Eks. paa Grund af visse Livsstillinger angaar, og de Værnepligtiges Interesser, der dels kræver Hensyntagen til deres legemlige Udvikling, dels taler for at imødekomme deres naturlige og ret uafviselige Ønske om straks efter Sessionsbehandlingen at være klar over, til hvilken Tjeneste de sandsynligvis vil blive indkaldte, helst ogsaa Tiden, naar dette vil ske. Dette opnaas kun ved, at der gives enhver Værnepligtig Vedtegning til den *bestemte Art* af Krigstjeneste, hvortil han efter samtlige forhaandenværende Forhold skønnes bedst skikket. Det er imidlertid ikke sikkert, at det udskrevene Antal af Tjenstdygtighedsklassen K. I., eventuelt suppleret med K. II., med Vedtegning om Tjenstdygtighed til et bestemt Værn, Vaaben eller Korps netop dækker Behovet til dette Værn, Vaaben eller Korps, og en Del af de udskrevene Værnepligtige maa derfor anvendes paa anden Maade, end Sessionsvedtegningen angiver. Det er da uheldigt, hvis man helt savner Vejledning om, hvortil disse Værnepligtige bedst bør anvendes, og det er derfor ønskeligt, at Paragrafen faar en saadan Affattelse, at der ved kongelig Anordning, jfr. § 20, kan gives supplerende Bestemmelser om yderligere Vedtegninger i det Omfang, i hvilket Erfaringerne viser, at det er fornødent, saaledes at det ikke bliver nødvendigt ved Fordelingen at afvige fra, hvad Sessionen har udtalt om den enkeltes Anvendelighed, naar det maatte vise sig, at de Værnepligtige ikke efter deres Lodtrækningsnummer kan komme til Anvendelse ved den Art af Krigstjeneste, hvortil de har faaet Tjenstdygtighedsvedtegning. Saadan Udtalelse vil f. Eks. kunne gives ved, at det i Anordningen fastsættes, at Tjenstdygtighed til en vis Art af Krigstjeneste ogsaa omfatter Tjenstdygtighed til andre Arter, med mindre der udtrykkelig gøres Undtagelser, jfr. herved Anordning af 17. Marts 1910.

Afskaffelsen af Betegnelsen Hel- og Halvbefaren vil nødvendiggøre en mindre Ændring i Lov om Lønninger ved Søværnet af 30. September 1909, ligesom Sørlørens Ophævelse vil nødvendiggøre enkelte mindre Ændringer i Loven om Søværnets Ordning af samme Dato.

Til § 20.

Da Bedømmelsen af det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed er af største Betydning for Værnene, bør det ved en Lovbestemmelse være paalagt Forsvarsministeren, i Overensstemmelse med den gældende Praksis, at sørge for, at Værnenes Interesser varetages ved Fastsættelsen af Reglerne for Sessionsbedømmelsen.

Fordringen til en Minimumshøjde af 61 Tommer ved Udskrivning er udeladt, dels fordi Folk med mindre Højde godt kan finde Anvendelse i visse Tjenestegrene, dels fordi der ikke er mere Anledning til i selve Loven at optage Regler for en Værnepligtigs Højdemaal end for andre Betingelser til Tjenstdygtighed.

Til § 21.

Med Hensyn til den nærmere Ordning bemærkes, at Lodtrækning helst maa foretages af Tjenstdygtige af 1ste og 2den Klasse hver for sig, da de førstnævnte Tjenstdygtige skal indkaldes fremfor de sidstnævnte Tjenstdygtige.

Til § 22.

Den ændrede Affattelse slutter sig væsentligst til Lov af 13. Decbr. 1895 om Nummerbytning mellem udskrevene Værnepligtige, saaledes at det vedblivende tillades de med Vedtegning til Arbejdstropperne (hidtil benævnte Militærarbejdere) udskrevene at bytte Frinummre. For saa vidt nogen som ubetinget tjenstdygtig udskreven Værnepligtig i Medfør af Hærens § 13 tildeles Arbejdstropperne, vil en saadan Værnepligtig have Adgang til gennem Nummerbytning at frigøre sig for denne Tjeneste og blive indkaldt til det Vaaben, hvortil han er udskrevet.

Bytninger fra et Hold til et andet ved samme Vaaben — bortset fra Trainet, Sundhedstropperne og Arbejdstropperne — maa formentlig hindres, for at man ikke skal faa de mindre gode Elementer samlede i for høj Grad paa et enkelt Hold.

I Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 § 12 siges, at Landsdelene Øst for Store Bælt kan deles i Omraader med Hensyn til de Værnepligtiges Indkaldelse til de forskellige Garnisonssteder.